

Προϋποθέσεις και δυνατότητες συνεκπαίδευσης παιδιών με και χωρίς προβλήματα όρασης στα μαθήματα των φυσικών επιστημών

Παναγιώτης Φ. Παπαλεξόπουλος, Διονύσιος Βαβουγιός
και Βασίλης Αργυρόπουλος
ppapal@tee.gr, dvanou@uth.gr, vassargi@uth.gr

Παιδαγωγικό Τμήμα Ειδικής Αγωγής, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

Περίληψη

Σε αυτό το άρθρο διερευνούμε την προοπτική της συνεκπαίδευσης των παιδιών με και χωρίς προβλήματα όρασης στα μαθήματα των φυσικών επιστημών που διδάσκονται στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Πιο συγκεκριμένα περιγράφουμε α) τα ερευνητικά πορίσματα για τις αντιληπτικές ικανότητες που διαθέτουν τα παιδιά με προβλήματα όρασης, β) τα μέσα που παρέχει η σύγχρονη τεχνολογία σε αυτά τα παιδιά για να μπορούν να διαβάσουν και να γράφουν κείμενα και μαθηματικές εξισώσεις, καθώς επίσης και τη δυνατότητα να συμμετέχουν στη διεξαγωγή εργαστηριακών ασκήσεων, γ) τα ερευνητικά ευρήματα για τη λειτουργία του εγκεφάλου όσον αφορά τα άτομα χωρίς όραση και δ) τις εκπαιδευτικές παρεμβάσεις που μπορεί να πραγματοποιηθούν ώστε να υλοποιηθεί με επιτυχία η συνεκπαίδευση των παιδιών με και χωρίς προβλήματα όρασης στα μαθήματα των φυσικών επιστημών.

Εισαγωγή

Η συνεκπαίδευση των παιδιών με και χωρίς ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες αποτελεί θέμα επιστημονικού προβληματισμού και έρευνας τις τελευταίες δεκαετίες. Η υλοποίηση ενός 'σχολείου για όλους' είναι η έμπροκτη εφαρμογή των δικαιηρύξεων, των αποφάσεων υπουργικών συμβουλίων κ.λπ. οι οποίες αφορούν την καθιέρωση ενός τύπου εκπαίδευσης που προβλέπει ισότιμη συμμετοχή όλων των παιδιών με και χωρίς εκπαιδευτικές ανάγκες. Ο νόμος 2817/2000 «Εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες» προβλέπει ότι για τα άτομα που έχουν ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες να παρέχεται ειδική εκπαίδευση η οποία στο πλαίσιο των σκοπών της πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας, τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης επιδιώκει μεταξύ άλλων και τη βελτίωση των ικανοτήτων και δεξιοτήτων, ώστε να καταστεί δυνατή η ένταξη ή επανένταξη αυτών των ατό-

